

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1521. usque ad annum 1525

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1769

VD18 90118472

§. 66. Fœderatorum exercitus mortuo Papa dissipatus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66495](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66495)

Sæcul. XVI. perant, ut illum etiam ad varia oblecta-
A.C. 1521 menta incitarent. Ceterum Magistris
 utebatur omnino præclaris, a quibus
 humanioribus literis optime instructus,
 non modo erga eos semper beneficus ex-
 titit, sed omnes, qui scientia ac erudi-
 tionis laude claruerunt, potenter ad-
 modum protexit, præcipue vero Poetas
 magni habebat, & quandoque ab ea re-
 cedebat gravitate, quam dignitatis suæ
 Majestas exigere videbatur. Nam pluris
 habebat, qui fabulas concinnare nove-
 rant, aut veterum Poetarum, necnon
 profanæ eruditionis fama inclaruerunt,
 quam qui Theologicis disciplinis aut Ec-
 clesiæ Historiis imbuti erant. Præter
 hoc luxui ac profusæ liberalitati deditus
 esse dicebatur.

§. LXVI.

*Fœderatorum exercitus mortuo Papa
dissipatus.*

Guic. l. 14. Quamprimum fama de Pontificis obi-
 tu percrebuit, mox copiæ, quas
 alebat, dispergebantur; Helvetii enim,
 quos Sedunensis Cardinalis contra Ma-
 gistratum jussa detinuerat, exceptis cir-
 citer quadringentis in Patriam reverte-
 bantur; præter hos discedebant quoque
 Florentinæ Reipublicæ agmina; equi-
 tes vero in Placentina & Parmensi ditio-
 ne

Secul. XVI.
A.C. 1521.

ne hyberna agebant, ac denique confilia, quæ Columna adversus Cremonenses, & Piscarius contra Genuenses agitabant, occasione magis propitiæ reservabantur. Turbato hoc rerum statu Lautrecus, copiis licet ferme destitutus, fors opportune uti potuisset, nisi Moronus Cancellarius auctoritate, qua valebat, populum induxisset, ut ad ferendos belli sumptus largiter conferret, cui accessit etiam cujusdam Prædicatoris eloquentia: erat is Andreas Ferrariensis ex Ordine Fratrum Eremitarum S. Augustini, qui Mediolanensibus odium adversus Gallos inspirabat; nam hic tanto verborum pondere nuperæ seditionis circumstantias exponebat, ut Galli ab omnibus tanquam Dei hostes haberentur. Detorquebat etiam in eos illa sacri Codicis verba, quibus reprobi perstringuntur; nec minus Lautreci vitia ac crudelitatem mentis cæcitati, qua Saul percutiebatur, æquiparabat, ac fulmen illud, quod de cælo in Mediolanensem arcem ceciderat, velut prodromum interpretabatur illius sacri fulminis, quo Galli arcem tuentes percelli mererentur; denique Auditores suos ad opem ferendam pro Gallis trans alpes propulsandis tanta in dicendo efficacia permovebat, ut illi, quibus nonnisi duo aurei suppetebant, unum ad hoc opus impenderent,

*Mem. de
Bellai l. 2.*

Sæcul. XVI. rent, illi vero, qui armis gerendis pa-
A.C. 1521. res erant, sine stipendiis militare pro-
 mitterent.

§. LXVII.

Emanuelis Lusitanicæ Regis obitus.

Spond. ad
ann. 1521.
n. 13.

Jø. Barros
dec. 3. l. 7. c. 7.

Paucis post obitum Leonis X. diebus, nimirum decima tertia ejusdem mensis Decembris Emanuel Lusitanicæ Rex Ulyssipone animam Deo reddidit, cum vixisset annos quinquaginta duos, & regnasset viginti sex, sepultusque est in Bethleemitico asceterio, ubi Regum suorum Successorum, totiusque Regiæ Domus sepulturam fieri voluit. Is viros literatos impense coluit, & commentarios de rebus Indicis scripsisse dicitur, de quibus extat ejus epistola in collectione rerum Hispanicarum. Lusitani Regiminis sui tempus passim ætatem auream appellant, atque a suis subditis Princeps felicissimus nuncupatur, ob Regni sui prosperitatem, secundos belli pacisque successus, necnon ob gloriosos conatus, quibus in ferocissimis etiam Infidelium Regionibus Religionem Catholicam propagabat. Tres successive habebat conjuges, ex quibus numerosam prolem reliquit: Isabella tamen de Castella Alphonfi Lusitani Principis vidua, quæ prima ejus uxor erat, non-
 nisi